

Υπόθεση T-387/00

Comitato organizzatore del convegno internazionale «Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione»

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή αφορώσα, στην πραγματικότητα,
διαφορά συμβατικής φύσεως — Αναρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή —
Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2002 . . . II-3033

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Διαδικασία — Εξέταση των υποθέσεων ενώπιον του Πρωτοδικείου — Παραπομπή μιας υποθέσεως στην ολομέλεια ή σε τμήμα συγκείμενο από διαφορετικό αριθμό δικαστών σε σχέση με τον προηγουμένως επιληφθέντα δικαστικό σχηματισμό — Ορισμός γενικού εισαγγελέα — Κριτήρια
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρα 14, 18, 19 και 51)*

2 Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή αφορώσα, στην πραγματικότητα, διαφορά συμβατικής φύσεως — Αναρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή — Απαράδεκτη (Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ, 240 ΕΚ και 249 ΕΚ)

1. Τα άρθρα 14, 18, 19 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου δίνουν την ευχέρεια στο τμήμα που επελήφθη μιας υποθέσεως να ζητήσει από την Ολομέλεια του Πρωτοδικείου να παρεπέμψει την υπόθεση είτε στην ίδια την Ολομέλεια είτε σε τμήμα συγκείμενο από διαφορετικό αριθμό δικαστών και να ορίσει γενικό εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για ευχέρεια και όχι για υποχρέωση, η χρήση της οποίας υπάγεται στα κριτήρια που ορίζει ο Κανονισμός Διαδικασίας και τα οποία είναι, για την παραπομπή σε τμήμα συγκείμενο από διαφορετικό αριθμό δικαστών, η νομική δυσκολία ή η σημασία της υποθέσεως ή οι ιδιαίτερες περιστάσεις και, για τον ορισμό γενικού εισαγγελέα, η νομική δυσκολία ή το πολύπλοκο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως.

(βλ. σκέψη 22)

2. Ελλείπει ρήτρας διαιτησίας, το Πρωτοδικείο είναι προδήλως αναρμόδιο για την εκδίκαση προσφυγής η οποία, μολονότι

βασίζεται στο άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, πρέπει στην πραγματικότητα να θεωρηθεί αγωγή βασιζόμενη σε σύμβαση. Ελλείπει τέτοιας ρήτρας, το Πρωτοδικείο θα επεξέτεινε τη δικαιοδοσία του πέραν των διαφορών των οποίων η εκδίκαση του έχει ανατεθεί περιοριστικά με το άρθρο 240 ΕΚ, το οποίο παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τη γενική αρμοδιότητα να επιλαμβάνονται των διαφορών στις οποίες η Κοινότητα είναι διάδικος. Επιπλέον, όταν η διαφορά αφορά το αίτημα της Επιτροπής περί επιστροφής προκαταβολής λόγω της φερομένης μη εκπληρώσεως εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου των συμβατικών του υποχρεώσεων η προσβαλλόμενη πράξη είναι αμιγώς συμβατικής φύσεως και δεν περιλαμβάνεται, ως εκ τούτου, στις πράξεις που αφορά το άρθρο 249 ΕΚ των οποίων η ακύρωση ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή, σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

(βλ. σκέψεις 37, 39, 41)